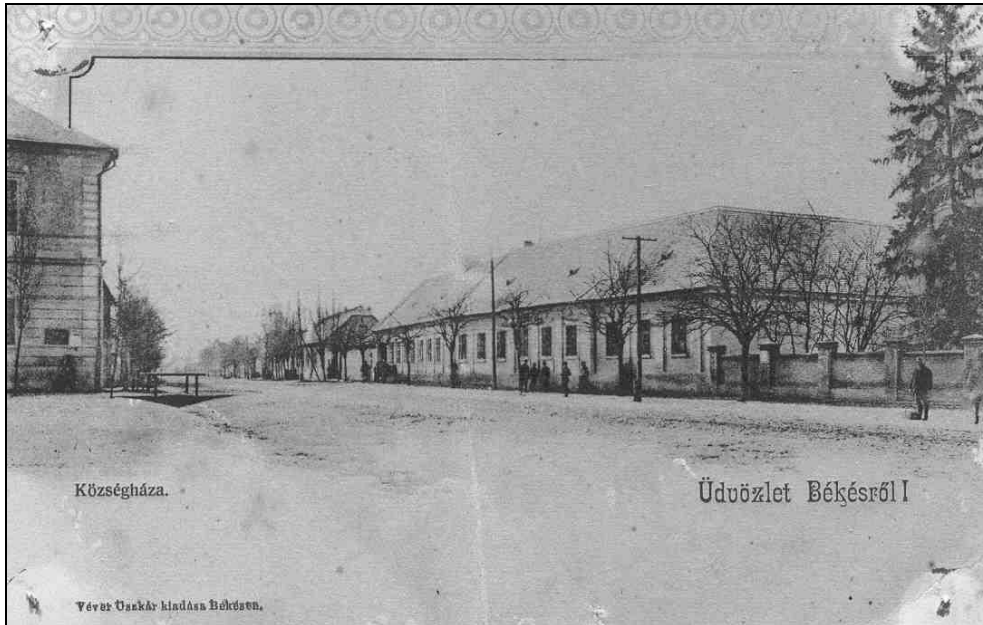

**S. Turcsányi Ildikó:
Jubiláló középületünk, a 110 éves békési Városháza**

Városunk első krónikása, Somlyai Gábor szerint 1803-ban, Gyenge András bírónak választása után kezdték építeni a régi Városházát. Ekkor tulajdonképpen megtoldották a 18. század végén megyei tiszti laknak épült „L” alaprajzú, földszintes épületet, melynek

Az 1890-es évekbeli Községháza és környéke képeslapon

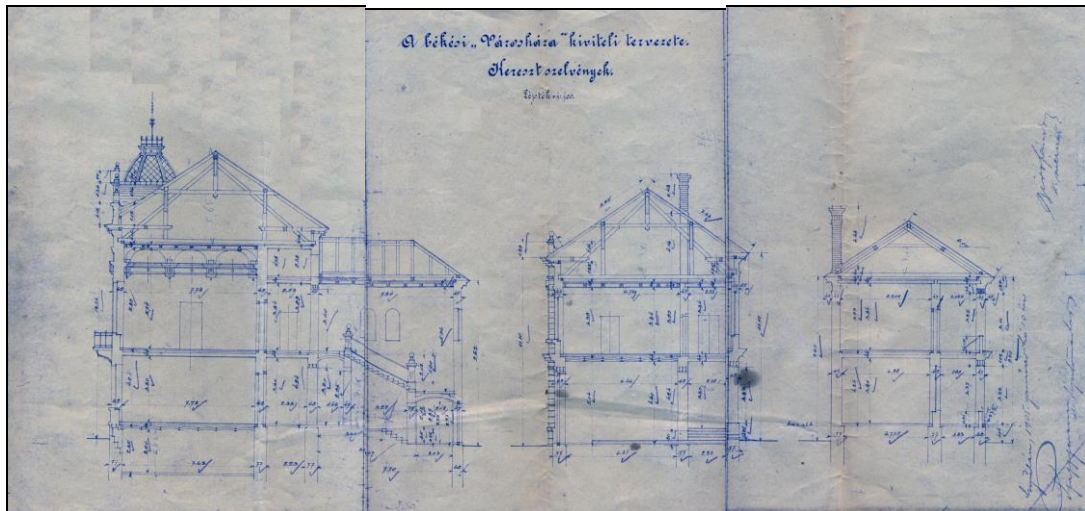
megmaradt részében, a Petőfi utca 4. szám alatt ma is különböző irodák működnek. Az eredetileg késő barokk stílusban készült, majd klasszicista elemekkel átalakított, bővített épület utcai homlokzata ekkor kapta mai formáját. Udvarán tartották akkoriban a bíróválasztást nyílt szavazással. A félig zárt beépítésű udvarra besétálva ma is elfog bennünket az 19. századi falak ódon hangulata.

A Városháza új épülete nem sokkal felépülte után, képeslapon

1904-ben elhatározta a képviselőtestület, hogy új, impozáns tanácsházát épít. Emiatt a régi földszintes községháza egy részét el kellett bontani. Az új alapokat 1904. április 7-én

kezdték kiásni, és decemberben már készen is állt az eklektikus stílusú épület. Az építési évszámot a kupola feletti, zászló alakú fém táblácska őrzi. Nagyjából ennyit tudunk a ma is tekintélyt sugárzó épületről a különböző leírásokból. De aki egy kicsit kíváncsi, és többet szeretne tudni a Békéscsabáról érkező vendéget balról fogadó középületről, ennél többet is megtudhat némi kutakodás után. Tehát néhány napi levéltári kutatás után lássuk, a békési képviselőtestület közgyűléseinek jegyzőkönyveiből hogyan követhetjük nyomon a mostani impozáns, eklektikus stílusú épület készültének folyamatát!

A békési Városháza kiviteli tervezetének kereszt-szelvényei (JMM. Td.89.225.1.)

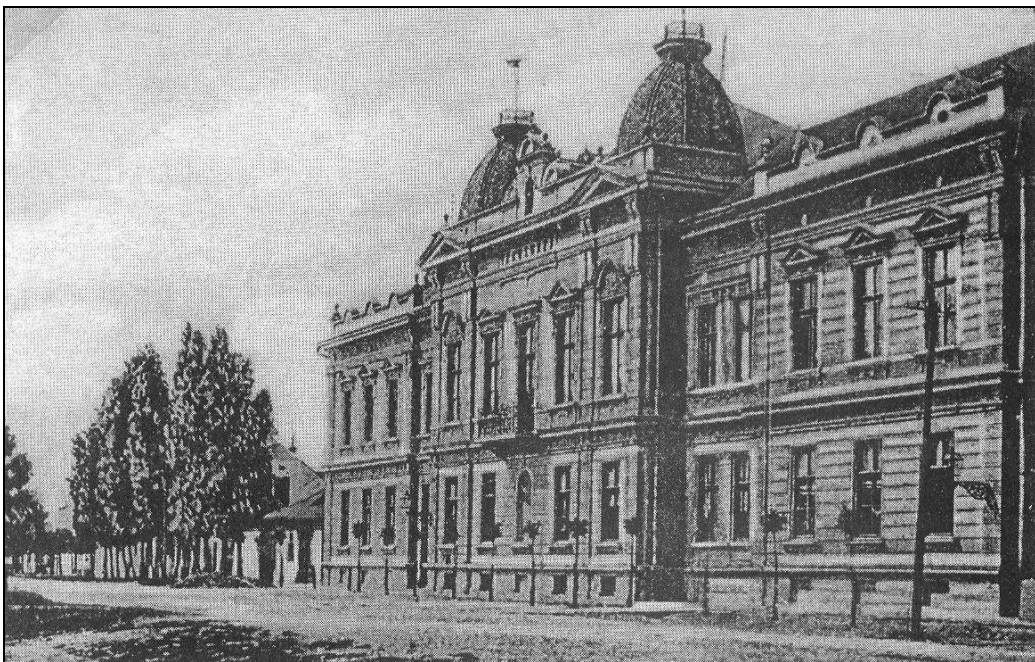
Bár a törvényhatósági közgyűlés és a belügyminiszter is korábban már többször elrendelte a szükségleteknek megfelelő bővítést, de a mostoha anyagi viszonyok miatt (1878-as nagy tűzvész Malomvégen és Bánhidán, 1888-as nagy árvíz, gimnázium és községi iskola építése 1903-ban) a település vezetői a Községháza épületének növelését rendre elhalasztották. Az 1903. május 28-i rendes közgyűlésen hangzik el először határozottan a

A Városháza épülete az 1910-es években, képeslapon

(157/1903. kgy.) Községháza kibővítésének ügye, ekkor már a tényleges megvalósítás szándékával. A községi képviselőtestület ekkor kijelenti, hogy az építkezés már nem

halasztható tovább, másrészt az anyagi kondíciók is javultak, ugyanis a „Bélmegyeri pénztárban” e célra megvan a fedezet. Ezen kívül a jelenlegi pénzügyi viszonyoknak köszönhetően a kibővítéshez szükséges 45-50.000 korona kölcsön esetleges felvétele sem jár számba vehető megterheléssel. Ezek után a vármegye törvényhatósági bizottsága a község ház kibővítését illetve új építését elrendelte, és felhívta a képviselőtestületet, hogy a már elfogadott terveket és költségvetést a változott viszonyoknak megfelelően vizsgálta felül, esetleg dolgoztassa át és legkésőbb az októberi rendes közgyűlésre terjessze be. Dr. Török Gábor képviselő indítványozta, küldjenek ki bizottságot a község felhasználható pénzeinek vizsgálatára. Vizsgálják meg a Városháza, a tervezett iskolák, óvodák építésére, ezekhez telkek vételére mennyi pénz szükséges, ebből mennyi fedezhető közpénzből és mennyi a fedezetlen szükséglet, s amíg ez nincs tisztázva, addig érdemleges határozatot ne hozzanak.

A Városháza új épülete mellett jól látszik a régi épület részlete, képeslap

A kiküldött bizottság a (231/1903. kgy.) július 23-i rendkívüli közgyűlésen terjesztette be vizsgálódásainak eredményét. A Község háza felépítése tárgyában javaslatot ugyan nem akartak tenni, de beterjesztették a községi pénzek felhasználásáról szóló jelentésüket: eszerint 63.900 koronát javasoltak e célra, mely javaslatot a képviselőtestület 230-as határozatával tulajdonképpen már el is fogadta. A községi mérnök előadta, hogy az előző községi mérnök (Széll István) általi tervet nem találta jónak, mert meghagyta az összes régi helyiséget ugyanolyan méretekben és ugyanolyan világítással, mint most, meghagyta az utcai rész ajtóit és ablakait, csak az emeleten tervezett új helyiségeket, eszerint viszont a földszinti rész sokkal alacsonyabb lenne. Ezért a földszintet ugyanolyan magasra emeltetné, mint a tervezett emelet magassága, új ablakokat és ajtókat javasolt, így a világítás és az épület külső formája is javulna, de így tulajdonképpen mégis maradna a régi elhelyezés, mely a célnak kevésbé megfelelő. Míg a régi építési terv szerinti összeg 45.798 korona 58 fillér lett volna, így 49.458 korona lenne. Javaslatot tett azonban egy harmadik lehetőségre is, eszerint a jelenlegi Község háza utcai részét teljesen lebontva, helyette új emeletes épületet lenne célszerű emelni, így az utcai részen a homlokzat nem törne meg, s az összes hivatali szoba elférne. Így mind külalakra, mind beosztásra nézve is mindennek megfelelne az újonnan felhúzendó épület, melynek költsége 63.853 korona lenne, plusz beszámíthatnák a régi rész bontásából fennmaradó anyagokat, mintegy 1500 korona értékben. A képviselőtestület a jól sikerült érvelés nyomán belátta Proll Lajos községi mérnök tervének megfelelő voltát, és utasította az

előjáróságot, hogy azt jóváhagyás végett terjessze fel a vármegye törvényhatósági bizottságához.

A Városháza 1930 körül, képeslapon (már áll az 1924-ben elkészült szobor)

A november végi közgyűlési jegyzőkönyv (362/1903. kgy.) szerint ez meg is történt, a vármegye törvényhatósági bizottsága jóváhagyta a községi határozatot, egyúttal utasította a községi előjáróságot, hogy a terv és a költségvetés szükséges módosításait végeztesse el, az árlejtési feltételeket pedig sürgősen készítse elő. A december 9-i rendkívüli ülésen (408/1903.

A Városháza udvara – 1938. A háttérben még boltíves folyosójú földszintes oldalsó szárnyat láthatunk. (A fotó Bartyik Istvánné tulajdona)

kgy.) a községi mérnök már elő is terjesztette a terven és a költségvetésen elvégzett szükséges változtatásokat. Felolvasta a részletes vállalati és építési feltételeket, a szerződési tervezetet és a hirdetményt, és kérte azok elfogadását. A képviselőtestület ezt tudomásul vette, és elhatározta, az árlejtést úgy hirdetik meg, hogy mind a bútorköltséget, mind az építkezés

és az egyéb felszerelés költségét külön-külön adják ki. A régi épületet pedig úgy szándékoznak értékesíteni, hogy az építési bizottság javaslatára azt szakaszonként bocsátják nyilvános árverésen elbontásra és elvitelre oly módon, hogy a nyertes a telket üresen adja át. Elhatározták, hogy az építkezés ellenőrzését a községi mérnök és a képviselőtestület által kinevezendő bizottság fogja felügyelni. Végül a képviselőtestület utasította az elöljáróságot, hogy az árlejtést (korabeli kifejezés az árverésre, versenytárgyalásra) minél szélesebb körben, mielőbb hirdesse meg.

Témánk szempontjából az 1904-es év első momentuma, hogy a január 9-i rendkívüli közgyűlésen (14/1904. kgy.) az elnöklő bíró felhívta a képviselőtestületet, mivel ez évben sok építkezést tervez a község, válasszanak építési bizottságot, amit az ülésen meg is választottak.

Az épület az 1960-as években KÖZSÉGI TANÁCS felirattal. Hátul a kocsiszín, jobboldalt a később felhúzott emeletes szárny teteje látszik

Február 23-ra megszületett az árlejtés eredménye (82/1904. kgy.), a rendkívüli közgyűlésen a község mérnöke bejelentette, hogy az új Városháza építési munkálatait a legolcsóbban vállalkozó gyulai Pfaff Ferenc építőmester nyerte el, de a terveket újból át kellett alakítani. Egyúttal bejelentette azt is, hogy a jelenlegi ócska városház épület lebontását a február 22-én lezajlott árlejtésen szintén Pfaff Ferenc nyerte. Mindezzel a képviselőtestület egyetértett és felhatalmazta az elöljáróságot a szerződéskötésre. Elhatározták azt is, hogy a régi épületből a kiköltöztetést március 5-én megkezdik, a hivatalokat szakosztályonként csoportosítva részben a régi gimnázium („Kollégium”, ma Zeneiskola), részben a kaszinó (Bérház épülete) üres helyiségeiben helyezik el ideiglenesen.

Március 3-án (112/1904. kgy.) Bíró Sándor községi mérnök bemutatta a Városháza új tervezetét. Eszerint az új végösszeg 78.860 korona 91 fillérre nőtt, ez az előzőnél 14.183 korona 80 fillérrel több. Megtudhatjuk az okokat is: az új tervben pincét is terveztek, ez 3.331 korona pluszköltséget jelent. A korábbi mészkolépcső helyett biztonságosabb gránit lépcsőfokok szerepelnek, a lefolyócsövek átmérőjét nagyobbra cserélték és a régi tervben nem volt még a lépcsőkörlát fordulóiban a 2 posztamens (szobortalapzat) sem, ezek összesen 1.069 koronát tettek ki. A nagyobbra és erősebbre áttervezett födél plusz 1.193 korona, korábban nem volt tervezve a párkányok és attikák (az épület főpárkánya fölötti mellvédszerű fal, a tető

elfedésére, a homlokzat díszítésére szolgál) bádog lefedése sem, 550 koronáért. Rosszul volt tervezve az emeleti falak köbértartalma, ez, az attikák, a cement padozat helyett terrazzo a

Korábban a Városháza előtt állt az országgyűlés – képeslap 1963-ból
(az előtérben levő fa mögött jól látható a talpazata)

folyosókon és a díszesebb homlokzat összesen további 5.552 korona. A két kupola többlete 1.334 korona, az épület előtti betonjárda 588 korona, a korábbi tervből kimaradt villámhárító 170 korona. Végül a lépcsőrács, az erkélyrácsok és az ablakok előtti vastáblák helyett vasredőnyök, plusz egyéb apróbb tételek még 630 korona 17 fillérbe fognak kerülni. Mindösszesen míg a régi terv szerint 1 m² 90 korona 21 fillér lett volna, az új tervezet szerint 1 m² 104 korona. Az építőbizottság a községi mérnök által előterjesztett átdolgozott tervet minimális változtatásokkal elfogadta ugyan, azonban néhány képviselő saját javaslatot is tett. Dr. Török Gábor szerint ne legyen pince, Konkoly Jenő szerint a földszinten legyen külön gyalogbejáró, Koniczky János szerint kupolák ne legyenek. A bizottság végül a korábbi teljes javaslatot fogadta el, így megbízták a munkálatokkal Pfaff Ferenc gyulai vállalkozót, aki a munkára 8 % engedményt adott, így a szerződés végeredményben 72.552 korona 4 fillérről szólt. Az építési bizottság és a képviselőtestület felszólította a megbízottat, hogy az építkezéshez április 1-én haladéktalanul hozzá kell fogni.

Az április 5-i rendkívüli közgyűlésen felolvasták a vármegye alispánjának határozatát (142/1904. kgy.), melyben jóváhagyta a Község-háza építésére vonatkozó módosított tervet és költségvetést, mivel azt az államépítészeti hivatal megvizsgálta és jónak találta. Voltak azért kifogások is: a kapubejárót, gyalogbejárót jobb lenne az épület alsó szintjének közepén, a lépcsőház tengelyvonalában elhelyezni. Mivel a tervben minden szint a járda magasságához van mérve, annak magassága pontosan megállapítandó és a tervben jelölendő, illetve ezt ugyanígy kellene jelölni az udvar esetében is. A gyalogbejáró esetében a megye jó ötlettel is igyekszik szolgálni: a békési uradalomtól kérni kellene a tisztartói lak (Nagyház) melletti üresen álló kisebb terület rész átengedését és a gyalogbejárót erre az üresen maradt telekre szre tervezni, így az teljesen elválna a nagy kapubejárattól. Felhívják a községi előjáróság figyelmét, hogy a vállalkozóval kötött szerződéshez csatolandók az állami és törvényhatósági magas építési munkákra vonatkozó feltételeket tartalmazó füzetek, és a szerződő felek által ezek is aláírandók. Nyomatékosítja a megye, hogy az építkezés immár sürgőssé vált, a régi község-ház bontása után azonnal kezdjék meg az alapozást. A képviselőtestület előtt felolvassák a megye határozatára az építető bizottság által adott válasz jegyzőkönyvét is: a

A várossá avatási ünnepségre rendbe hozták az utcai homlokzatot

kapubejárat a község döntése alapján marad az eredeti terv szerinti helyen, kétoldalt azonban kissé (50-60 cm szélességben) felemeltetik, így meg lesz oldva a gyalogbejáró kérdése. Az előljárást pedig utasítják, hogy az épület mellet kimaradó kis területet Gróf Wenckheim Frigyesnek megvételre ajánlja fel. (A földesúr azonban nem érdeklődhetett túlzottan a felajánlott lehetőség iránt, mint azt a későbbi képeken látható.)

1973-ban a várossá avatás alkalmával a Városháza előtt kifeszített transzparens fogadta a Békéscsaba felől érkezőket

1904. május 9-ére az alapozási munkák annyira elhaladtak, hogy a rendkívüli közgyűlés már az alapkőletételről tárgyalt (216/1904. kgy.) Előterjesztették, hogy a községi előljárást szerint jobb lenne, ha a fundamentumba tett pénzek és okmányok helyett a Városháza építésének megörökítése inkább a lépcsőház falában elhelyezett öntött vas táblán

történjen meg. Ezt a képviselőtestület olyannyira jónak találta, hogy rögtön utasította is az elöljáróságot a felirat megszerkesztésére, megrendelésére. Ezen kívül utasították a községi mérnököt, hogy a Városháza építésére vonatkozó összes iratot, jegyzőkönyveket egybegyűjtse és a „Városháza építésének iratai” címmel külön irattárba helyezze el.

Június 15-re a megye jóváhagyása is megérkezett a Városháza építése tárgyában hozott községi határozatra, melyet természetesen annak rendje s módja szerint az aktuális rendkívüli képviselőtestületi ülésen fel is olvastak (248/1904. kgy.).

Az 1980-as években még az épület előtt állt az 1969-ben avatott szobor, melyet most a Rendelőintézet előtt találunk (Csíkszentmihályi Róbert: Anya gyermekével)

Július 14-én már ott tartott az építkezés, hogy a képviselőtestület határozata (295/1904. kgy.) alapján a rendkívüli közgyűlés napján bokrétaünnepélyt (a 14. század óta meglévő szokás, az építkezés elért a tetőszerkezet felhelyezéséig, ez alkalomból jutalom is járt a munkásoknak) tartottak. A bevett szokásnak megfelelően a munkások megjutalmazását is megszavazták, így mindenki félnapos bért plusz 1-1 zsebkendőt, az első pallér (korabeli kifejezés a munkavezetőre) 10 koronát, a másik kettő 6-6 koronát és 1-1 zsebkendőt kapott. Elkészült a javaslat az utca felőli falba helyezendő vastábla szövegére is:

„Épült az 1904-ik évben.

Első Ferencz József apostoli király uralkodása.

Dr. Lukács György főispánsága

Dr. Fábry Sándor alispánsága

Popovics Szilveszter főszolgabíránsága

Varga András községi bírósága

Szatmáry Gábor főjegyzősége

Öreg Gábor községi albirósága

Mester Gábor községi gazdasága

Bíró Sándor mérnöksége idejében.

Tervezték és építették Pfaff Ferencz és társai gyulai építészek.”

Azonban – bár két hónappal korábban a többség megszavazta - Dr. Igaz Pál azzal az indítvánnyal állt elő, hogy az emléktábla mellőztessék és ezt sajnos a képviselőtestület 11-10 arányban el is fogadta. Így az építkezést megörökítő táblát ma nem találhatjuk meg a Városháza falán, a munkásokat viszont megjutalmazták.

Az október 10-i rendes képviselőtestületi közgyűlésen (392/1904. kgy.) már kifogásokkal is találkozunk az építkezést illetően. Az építető bizottság ugyanis jegyzőkönyvében sérelmezte, hogy az irattárnak szánt földszinti helyiségek nem elég tágasak. Ezért a régebbi ügyiratok elhelyezésére azt javasolták, hogy az épület fala és a nagyterem fala közötti részt alakítsák irattárrá, mellyel a képviselőtestület is egyetértett. A bizottság megtekintette a régi hagyatékügyi jegyzői szoba és új épület fala közti üres helyet is és nem találta biztonságosnak. Mivel a helyiség nincs lepadlászva, a tetőcserép leszedésével könnyen a közvetlenül mellette levő főpénztári hivatalba lehetne jutni. Az észrevétellel a képviselőtestület egyetértett, a bizottság javaslatára olyan megoldás született, hogy a régi épület közfalát lebontva a két helyiséget összeépíti. Végül megvizsgálták az új épülettől a hitelszövetkezet helyiségéig terjedő folyosó padozatát, hogyan lehetne a régi és az új részt egy magasságba hozni, de mivel a vizsgálat szerint ez nem lenne megoldható, a kérdést egyelőre mellőzték.

A főhomlokzat két oldalsó emeleti ablakbélletébe már az építkezéskor bekomponálták a város eredeti, színezett címerét

November 22-én rendkívüli ülésén már arról tanácskozott (478/1904. kgy.) a képviselőtestület, hogy a Pfaff Ferenc vállalkozónak járó fizetség harmadik harmada kiadható-e, illetve a Községháza legalább ideiglenesen használatba vehető-e. Megtudhatjuk egyúttal azt is, hogy Pfaff Ferenc a végleges leszámolástól és átvételtől 2 év jótállást vállalt. Vannak azonban a testületnek kifogásai is, például a beépített kályhákat illetően. Szerintük ugyanis nem az eredeti vállalásban szereplő Meidinger-kályhák kerültek beállításra, a kályhák kisebbek és nehezen kezelhetők, a testület javaslata tehát, hogy azokat ne vegyék át. Pfaff Ferenc vállalkozó ezt vitatja, és mivel csak most kezdődik a fűtési szezon, kéri, hogy előbb szemlézzék azokat. Végül a bizottság Zolnay Béla javaslatát fogadta el, vagyis hogy figyeljék egy ideig működésüket és utána alkossanak végleges véleményt. Ezt a vizsgálatot a vállalkozó is vállalja, és ha a kályhák ezután sem válnának be, megígéri azok cseréjét. Néhány egyéb kisebb javítandó dolog (kéményt tegyék biztonságosabbá, a padlásra vezető lépcső mellé szereljenek korlátot) felsorolása után a testület az utolsó 30 % kifizetését ugyan engedélyezte,

viszont a község ház átvételét addig nem tekintik ideiglenesnek sem, míg a hiányokat nem pótolták (cserepezés, csatornák, lépcsőház vaskorlátja gyenge). Felolvasták az udvar kikövezése árlejtésének eredményét: a község által adott anyagból legolcsóbban Kovács Lajos vállalta a munkát, méterenként 45 fillérért. A kapualj kikövezését viszont a következő év tavaszára halasztották.

Ugyanezen az ülésen tárgyalták (487/1904. kgy.) a Község háza új bútorainak beszerzését is. A községi első jegyző bemutatta az új bútorokra vonatkozó zárt ajánlatokat (vállalkozók: Sal József – 3.378 korona 70 fillér, Szendrei Lajos - 3.392.50 és Liebe Ernő 3.540 korona), de mivel az összegeket a testület soknak találta, felszólították a jelentkezőket, hogy engedjenek az áraikból. A vállalkozók azonban erre nem voltak hajlandóak, így egy újabb körben újra felszólították őket, hogy az eredetileg a község által ajánlott 3300 koronánál maradjanak. Mivel erre csak Liebe Ernő békéscsabai cége volt hajlandó, ezt az előljárási tanács elfogadta és ezt ajánlotta a képviselőtestületnek is, annál inkább, mert az új bútorok már készen voltak, és így 8 nap alatt le is szállíthatták azokat. Liebe Ernő ezen kívül a régi bútorok átalakítását is rövid határidővel, 16 napra vállalta. A képviselőtestület a határozatot elfogadta, a fizetést pedig az új és átalakított bútorok leszállítása utánra határozta meg.

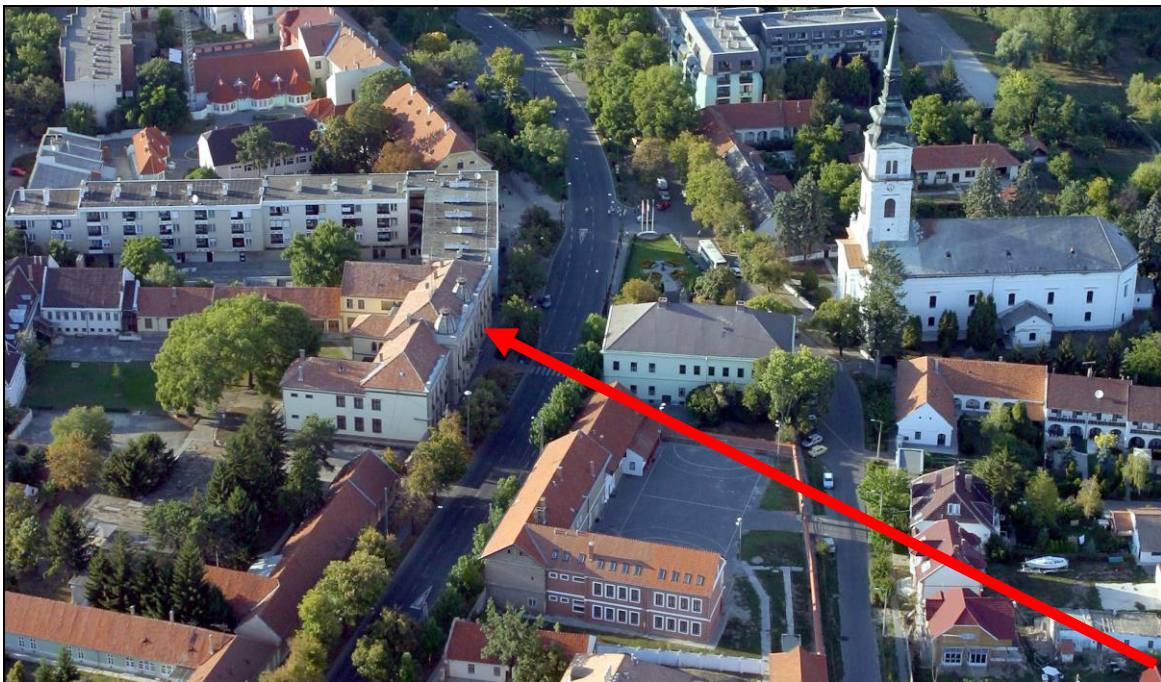
A Városháza napjainkban, a református templom tornyából fotózva

Tudjuk, hogy decemberben a hivatal el is foglalta az új épületet, annak még meglévő kisebb-nagyobb hiányosságaival együtt. A Városházával kapcsolatos újabb ügyek már a következő, 1905 évi képviselőtestületi jegyzőkönyvekben találhatók.

Az 1905. március 29-i rendkívüli testületi ülés egyik legfontosabb napirendi pontja a Városháza építésével kapcsolatos 18 oldalas jegyzőkönyv (132/1905. kgy.) megtárgyalása volt, melyet a községi előljárási tanács bemutatott a gyulai magyar királyi. államépítészeti hivatal kiküldöttének. A jegyzőkönyv az építető bizottság 1905. február hó 21-én tartott üléséről szólt. Az ismerős nevek miatt talán nem érdektelen, ha leírjuk az ülésen részt vettek névsorát: Domokos Gábor albiró elnöklte alatt Lavatka József, Andor Gergely, Ifjú Szőke István, Bíró Sándor községi, Jánosi József királyi mérnök és Kocsor András jegyző. Az ülésen felolvasták Jánosi József királyi mérnök beszámolóját az új Község háza építéséről, mely szerint az összes építési költség 80.189 korona 79 fillérre rúgott. A tartozások és követelések elsorolása után a

bizottság egyetértett abban, hogy a beszámolásban elsorolt hiányok pótlásának teljesítése esetén az új Községházát Békés község részére átvehetőnek minősítik, a vállalkozónak járó 14.118 korona 39 fillér végjárandóságát pedig kifizethetőnek nyilvánították. Előkerült újra a korábban már kifogásolt kályhák ügye is, erre nézve a felülvizsgáló királyi mérnök kijelentését, hogy azok valódi „Meidinger”-féle kályhák kellő fűtő és melegítő képességgel, elfogadta a bizottság. Elhangzott az is, hogy a vizsgálat során minden szobában kellő meleget találtak, sőt a megkérdezett köztisztviselők és alkalmazottak „túl melegről” panaszkodtak. Hosszasan vitáztak a padlást burkoló téglákról, melyek Pfaff Ferenc építési vállalkozó szerint sem számban, sem minőségben nem egyeznek a megbeszélttel, ellentétben Borbély Sándor téglamester véleményével, aki szerint viszont minden rendben volt. Végül Lavatka József indítványára megegyeznek abban, hogy a tégláár különbözetet a vállalkozó részére a község pénztárából kiutalványozhatják, a veszteséget így felerészben viselje a község, felerészben pedig a vállalkozó.

A bizottság felülvizsgálati jegyzőkönyvben rögzítette és hosszasan felsorolta a szükséges dokumentumok meglétét, a szükséges iratokat, a különböző munkák feltételeit tartalmazó füzeteket (kőműves, kőfaragó, vas, cserépfedő, bádogos, lakatos, mázoló, üveges, szobafestő, szobrász, kályhás munkákról), a költségvetést, a különböző szerződéseket, utalványokat, az építési munkanaplót, az építkezésre vonatkozó közgyűlési határozatokat, jegyzőkönyveket, összesen 66 db iratot.

Ezen a közelmúltban készült légifelvételen jól látszik a Városháza és a régi épületrészek is

Az elnöklő albíró előadásában elsorolta az építkezés különböző állomásait, ez nekünk, utódoknak különösen érdekes leírás lehet. A Városháza terveit (itt az írásunk legelején taglalt lehetőségek közül a harmadikról, a teljesen új épületről van szó) Proll Lajos községi mérnök készítette, ennek alapján a testület Pfaff Ferenc építőmester gyulai lakos és társai árajánlatát fogadta el, akit utasított, hogy készítsen részletes építészeti terveket és költségvetést, ez lett akkor, első lépésben 78.860 korona és 91 fillér. A község és a vállalkozó közötti szerződés végül 1904. április 15-én kelt, a vállalkozó által adott árengedmény 8 %, így lett végeredményben a vállalt költség (erről már fentebb is volt szó) 72.552 korona 04 fillér. A munkálatokat máj 2-án kellett megkezdeni és szeptember 30-ra kellett volna befejezni és egyúttal az épületet rendeltetésének átadni. Az építési napló szerint azonban a valós munka már jóval korábban, április 9-én megkezdődött, majd az építkezés apró hiányosságok

kivételével (festés, erkélykorlát) november 12-re fejeződött be. Ezáltal a vállalkozó az előírt időt 43 nappal lépte túl, de a községi előjáróság a kötbértől eltekintett. Ennek több oka is volt. Egyrészt az összes téglá és cserépanyag a község téglagyárából került megrendelésre (ez ki volt kötve a szerződésben), de állandóan voltak kisebb-nagyobb késések. Másrészt „munkás bérharc” következtében a munka körülbelül 1 hónapot állt júniusban, a legnagyobb dologidőben. Kisebb pluszmunkák is közbejöttek, például a talaj miatt a tervezettnél mélyebb alapozásra volt szükség, illetve a lépcsőház megvilágítására plusz még 4 ablakot kellett beépíteni. 1904. november 14-én az építető bizottság ülésén rögzítették az előírt jótállási határidőt is, mely az átvételtől számított 2 év.

Felolvasták a munka átvételekor felvett „Lelet”-et is. Eszerint az ellenőrzésre ázott próbagödrökben tapasztaltak alapján a falazás, a téglakötés megfelelőnek bizonyult, az alap mélysége jó volt, tehát az anyagok és munkák minősége a szerződésben vállaltnak megfelelt. Felsorolták az észlelt hiányosságokat: a látható repedéseket meszeléssel ki kell javítani, a lépcsőkorlátot meg kell erősíteni, az utcai erkélyek műköző párkányát és korlátját még el kell készíteni, pótolni kell az attika bádogozását, ugyanígy a szellőzőrácsok falait. Hiányzott még az ablakok, ajtók mázolása, a főjegyző szobájában a máris felgömbült padozatot cserélni kellett. A kapubejáró még nem volt kikövezve és nincs nem volt még készen a nagy fakapu sem – mindezeknek 1905. máj 1-re készen kell lennie. Mindezen utasítások mellett a vállalkozóval való leszámolás megtörtént.

Ugyanezen a közgyűlésen még egy, a Városházával kapcsolatos határozat volt terítéken (133/1905. kgy.), ez az udvaron a tűzoltói szertár és kocsiszín építésére beadott zártajánlatokról (8 db) szólt. A képviselőtestület, mint legolcsóbbat Szabó Lajosét fogadta el, ami a vállalkozó által adott 15 % kedvezménnyel 7.491 korona és 31 fillért tett ki.

Ezután már csak egy alkalommal említik a közgyűlési jegyzőkönyvekben a Városháza építését, a július 3-i rendkívüli ülésen (260/1905. kgy.). Ekkor a községi előjáróság előterjesztette, mivel a kerítésen kívül az építmény teljesen kész, az udvar kikövezve, az udvaron a tűzoltó-szín újonnan felépítve van, „a község életében korszakot alkotó építkezés ünnepélyesen felavattassék” – azonban nem tudhatjuk mi okból a képviselőtestület az ünnepélyes avatást sajnálatos módon mellőzni kívánta.

Az elkövetkező években, évtizedekben az utcai homlokzat nem változott, az épület belső, jobboldali emeletes szárnya jóval később, az 1940-as években készülhetett.

1973. április 15-én a korábbi Községi Tanács felirat helyére végre felkerülhetett a Városháza megnevezés.